

Con Cóc Kè Bông

Tác Giả: Đ& Thành

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 08:17

Xin phép gi&i thi&u m&t truy&n ng&n th&t ý nh& v& tu&i già c&a tác gi& Đ& Thành. M&t chuy&n đ&n gi&n nh&ng l&i ph&n &nh m&t s& th&t đau lòng

c&a nhi&u ng&&i cao tu&i trong chúng ta, nh&t là nh&ng ng&&i đã m&t th&i vang bóng, nay ng&i g&m nh&m n&i bu&n già và m&t th&i quá kh& mà lòng tê tái. Bi&t đâu mai n&y cũng đ&n l&&t chúng ta chẳng? Ng&&i trong câu chuy&n v&i m&nh v&&n nh& hàng ngày ng&i nói chuy&n v&i cây c&, hay nh& nhi&u ng&&i già v&i bàn phím ng&i gõ chuy&n trên tr&i đ&&i đ&t cho qua ngày đ&n tháng, có gì khác nhau?

N&u có ai nhìn th&y ông chi&u nao cũng r& m& ra sau v&&n nhà, ng&i nh&m nhi bát chè xanh to b&, h&n đã nghĩ là ông mu&n tr& thành b&c th&c gi&, tri&t gia. Còn ai có chút óc hài h&&c h&n tí l&i e hèm ông gi& đã làm ph&n “lão gia an chi” nên r&a tay gác ki&m, m&c cho th&i th& x&y ra bên ngoài đ&&ng sá, không màng gì đ&n n&a.

Riêng v&i ông, s& vi&c đ&n đ& vô cùng. Tu&i ngoài 70 nào còn đâu ra s& nhanh nh&n, tháo vát, có mu&n góp l&i nào v&i đ&i cũng b& ch& h& b&i, bi quan. Ti&p xúc v&i đám tr&, chúng líu la líu lo nói ti&ng ng&&i nh& gió, ông ng&n tò te ch&ng hi&u đ&&c m&y may.

Đ&n c& bà lão nhà ông n&a. H& ông m& mi&ng có tí ý ki&n ý càng là y nh& bà ch& &ng ch& eo: &i ông d& h&i đ& hám, đ&ng đem đi k& l&i v&i ai, k&o h& c&&i đ&n tóc không còn m&c đ&&c. Ông r& lên đ&u thì qu& tóc ông đi ch&i ráo tr&i, l& th& ch& còn tí & đ&nh đ&u, soi g&&ng th&y c& m&ng sau nh&n thín, ôi quá n&n.

Con Cúc Kè Bông

Tác Giả: Đ Thành

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 08:17

Không tỵ cũng phôi tỵ, khí phách còn đâu mà phân bua phôi trái. Thôi huy hoàng cớ a ông tàn lụi rụi, giỗ chôn còn lỵ bóng cây mây gió làm bôn. Bà lão biết ông buồn nên sớ a sang chăm sóc cái vườn, chôn này dẫm vài búi hăng, chôn kia gieo ít rau, vớ a có tí hăng, vớ a có tí vớ thêm vào cho búa ăn nuốt vô đở cớ.

Ông nghe đâu cái ý cây cối nỡ u đở cớ ngổ i tiếp xúc chuyển trò thì chúng cũng lộn nhanh, quố nhiếu, hoa ngớt, nên khi lộn thộn ra vớ n ông cũng nhặng cuố i vớ i chúng cho vui. Ông ghé cây này “he lô, mà vui chôn”, lụi xĩa qua hoa kia vớ n vớ “chóng lộn nghe cớ ng”. Lôm hôm lão bà bôn chôn bôn gôn p, ôm bôn ng cớ i ngổ nghiêng và đi u ông mãi: gôm, hốt gái đôn tán lụi đi tán hôn u tán vớ n vớ i hoa.

Mớ c, bà y nói gì thì nói, vớ c ai ngổ i y làm. Ông ngổ i trên ghôn, nhích tránh dôn khi bóng nôn ng li m đôn. Ông nghĩ bôn ng phôi sớ m cái dù che cho giố ng patio mà ông vớ n thêm thuố ng, nhôn ng dành dôm m mãi vớ n chôn a đôn. Ông uố ng tồ ng ngổ m trà xanh, nghe chôn t tanin chôn m chôn m “chôn y vào hôn”. Côm tồ này ông cuố m tồ môt bài ca nào đó, chôn chính ông cũng chôn ng đôn ra nôi lụi hay ho bóng bôn y đôn vớ y.

Ông đôn o môt môt vòng. Khóm rau dôn đã cao lênh khênh, chôn mai kia là có mớ vớ luố c hay nôn u canh bôn bôn ng. Ông chuyển cớ p môt sang cãnh hoa, nôn vàng kia chôn c là loố i hôn ng lôn, hôn ng phôi biết là sớ c nớ c. Chôn a gì, ông ngổ ngổ i ra lôn ng ghôn đôn tồ ng tồ ng mùi thôn m thôn m chui tồ t vào khôn u giác cớ a ông. Hai tay ông xồn ra sau gáy nhôn cánh phi cớ, mà thôn ng cháu nôi i đi u là ông làm phi công giố tồ o.

Chôn t có tiố ng lôn t xôn t mớ y bôn i lá trong vớ n. Ông nhôn m lên, môt con cớ c kè bông đang chong góc nhìn ông không chôn p. Nôn u thoáng qua chôn c là ông không thôn y, vì con cớ c kè đang phôn lên da nó cái màu xanh lôn vớ i lá xung quanh. Ông suố t đôn i nó, con cớ c kè chôn y ra cái gôn c lôn màu xừ xừ, da nó chuyển ngay sang màu tồ ng hôn p khác liố n. Ông đôn mớ c không làm nó sớ nớ a. Thôn y ông im, con cớ c kè nhôn nháo nhìn. Bôn giố ông mớ i nhôn n thêm là ngổ i nó nôi i lôn m đôn m hoa, thôn cớ c kè bôn m nhôn u khoe ngâm rồ u, ông uố ng vô bà chôn t giố c.

Ông mớ m cớ i thôn m, thiên hôn bá vớ đôn t lôn i xòm bôn y, rôn t toàn tính chuyển ăn chôn i. Ông lôn m bôn m môt mình: thì ra là mà, cái quân cớ đêm làm tao môt ngổ. Chôn mớ i tồ i qua thôi, tồ đôn ng ông trôn n trôn c quá cớ, nhôn giố ng giố ng mà chôn ng biết nhôn chi. Đang nghĩ đôn nhà là cái chôn n bên kia nớ a đôn a cớ u thì đôn t nhiên lầy sang nhôn bán đôn o Cam Ranh, nhôn ng ngày tù tồ i, đêm giố đôn n. Đôn đâu cũng đôn u quyển vô tiố ng con cớ c kè tồ t.

Con Cóc Kề Bông

Tác Giả: Đ Thành

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 08:17

Đêm qua, ông cho đó là tiếng kêu thêng thêng của ngỗng xa xôi. Nó như như c như tâm hồn ngỗng lú u vọng như như quê hương. Tiếng ngỗng như “ như nhà, như nhà “ chêng khác vút dao khoét sâu vào trái tim đau khổ, nó làm ngỗng của ra, đêng vũng lên mặt gấu, rồi tìm ông se thét lú.

Ông như như đi c 54, ngỗng như “ o như “ theo nhau vô đông hát nói. Tàu há m m xình x ch chuy n ngày đêm. Dân Nam kháo nhau: ngỗng B c K kéo nhau b x d quá. Đi đâu, cũng nghe h trên B c K ăn rau mu ng, vài k quá khích lú i mu n cà kh a đánh nhau.

Bu i đó, c c kè đâu ra l m th, đi đâu cũng nghe kêu “ c c kè, c c kè “. Đ n thành ph cũng đ y tiếng kêu của con v t n m này, ng i Sè Gòn nói vui: m y ng m y b vô còn đem theo c con v t đ nh t i quê. Ông đ c sinh ra trong Nam, như ng b m B c K chạy nên nghe b s c n ng. M y th ng nh bên nhà lú i trên khi th y vài ng i B c đi qua. Ông câu ch i cho chúng m t tr n: chúng mày ăn ph i b th c dân chia r dân t c.

B n nhóc nghĩ ông là dân Nam lú i đi binh dân B c nên phân bua: thì h là B c K ch tao có đ t ra đ kêu h đâu. Ông vênh m t lên: tao cũng B c K v i t i bay lâu có làm đ u gì sai đâu mà sao t i bay lú i đ ng v i ng i B c m i t i. B n nhóc bí, như ng v n g : mày B c K khác, h B c K khác, h B c K 54, con mày B c K cũ.

S phân biệt này ch hây hây c n gió như tho ng qua, vài năm sau cu c s ng n đ nh, ch búa làm ăn chung đ ng v i nhau thì B c Nam đ hu êm ng ngay. Xu t x 54 nh t đ n và hóa tan đi nhanh chóng. C c kè cũng r nhau đi đâu hát, thành ph ch còn tiếng ve kêu. M i l n hoa ph ng n báo hi u hè v là nghe sang s ng bài ca “ m i năm đ n hè lòng man mác bu n “ vang lên.

Báo chí đăng khen công lao đ ng bào B c vào m mang, sinh s ng v i lú i trang tr ng. Đ a danh H Nai, Gia K m, Ph ng Lâm, Cái S n vùn v t đ c đánh giá v s c n cù và tài năng của dân B c khi n ng i trong Nam cũng hòa theo mà chung s ng.

Đ t lành chim đ u, mi n Nam trừ phú, đ t r ng, làm ch i ăn th t, nên tình ng i cũng bao la bát ngát v i sông n c bình nguyên. Dù chi n tranh có v ra l n h n thì ni m vui x chia cũng không vì th mà b c m co lú i. Như ng m i duyên Nam B c làm cho đông con, nhi u cháu, anh

Con Cốc Kề Bông

Tác Giả: Đ Thành

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 08:17

Bố c Kố đã lọt vào mọt xanh ngói ở Đàng Nai, Bùn Lọc, Thôn Nghè. Cô gái Bốc vò làm dâu bà má Hưu Giang, Cà Mau, đọt Văng, sọt đơn đọt, chăm chút cựa cô lo cho “giang sọt nhà chọt ng” khi n nhieu bà m bên chọt ng cũng khen tọt khen lui.

Đùng mọt cái, nhà tan nọt c mọt. Trọt làm mọt cuốc bọt dâu, ngói ọt “oọt” lọt ùn ùn vô nọt a. Lọt n này họt vô bọt ng U-át, Mô lô tô va, bò Ma, lọt bọt dọt râu, mũ tai bèo và AK, súng máy. Họt đi tọt i dọt gây ra bao nọt i kinh hoàng. Cũng là Bốc, nhọt ng Bốc Kố 54 sọt họt ra mọt. Chọt là vọt a vào đọt n nọt i họt đã họt he: đọt a nào chọt y họt i 54 kọt này trọt họt.

Lọt i mọt phen thành phọt ọt ào. Chọt ng có cọt c kẹ, nhọt ng đi dọt cũng nghe dân ghọt o trọt “cọt i” mọt tọt i. Anh bọt đọt i, chọt cán cuốc giọt n vọt c: mọt làm gì “cọt i” nhọt đánh rọt m. Ngói ọt i trong Nam ngọt a bọt ng cọt i phọt, họt bọt o họt bọt t chọt c tiọt ng cọt c kẹ chọt có ghọt o trọt ai. Nhọt ng đọt ng cán mọt i vọt ra là họt xọt, họt dám kêu tiọt ng Bốc Kố đọt chọt c cánh ta.

Nhọt ng nọt m tay vung lên, không phọt i đọt đọt u tranh mà đọt xọt xọt vào dân Nam liọt u họt n rọt i xem. Mà kinh táng thọt c, nhà bọt đọt i, đọt t bọt lọt n chiọt m, ruọt ng bọt tọt chọt thu, tọt t cọt đọt u đọt c đọt a vọt vùng kinh tọt mọt i giọt a đọt ng không mọt ng quọt nh. Lọt i nói lọt áo trọt m tọt i nhọt mà ngọt t nghọt, ai nhọt đọt họt họt say, họt c kháng cọt không đi là y nhọt tan nhà nát cọt a. Họt họt a đọt thọt, nhọt ng trọt t lọt t chọt ng có mọt tọt o: trọt ng sọt n, giọt ng sọt n, bọt nh viọt n sọt n, chọt bọt a đọt ng hoàng, đọt n nọt i trọt n trọt n chọt ng có gì họt t, dân tọt è cọt làm ọt họt i.

Thọt mọt i biọt t tài năng cọt a họt đúng là tọt Không nói Có, giọt đọt i, đánh lọt a. Trọt c dân còn sọt, sau nọt n kéo nhau vọt lê la đọt y thành phọt, ngọt m ngúi nọt m nhọt ngoài hàng hiên chính ngọt nhà họt đã bọt đọt i ra tay không. Bao nhiêu lọt i họt a ngon giọt dân mọt i thọt y là lọt i xọt o, xọt o tọt trên đọt n đọt i. Ai cũng ọt ra.

Bọt n ông cũng nọt m mùi họt a họt cọt a họt. Vào trọt i tù rọt i, mọt i biọt t ngày vọt thăm thọt m chiọt u trọt. Lọt m anh thọt t vọt ng, ngói ọt i mọt n đọt n và lọt ùn ùn ra chọt t. Có ngói ọt i nghĩ rọt ng sọt ng cũng nhọt chọt t, nên trọt n trọt i phiọt lọt u. Thoát cũng khọt, mà bọt bọt t lọt i cũng khọt, vì mọt t chút lọt ng tâm ọt bọt n cai tù hoàn toàn không có. Thọt m chí có ngói ọt i nọt n chí, không thọt y dọt ra mọt t bọt ng đọt ng vọt, nên liọt u lọt i vọt t rào giọt a đọt. Bọt n vọt binh bọt n theo truy kích, có ngói ọt i chọt bọt thọt ng, cọt u xin cọt u, họt đọt ng đọt ng thọt cho mọt t bọt ng vào đọt u chọt t tuọt t.

Bọt n tù sọt ng sót thọt y mà ọt a máu cọt họt n. Đọt đọt nọt m nhìn chiọt c vọt ng cọt a anh bọt n họt m

Con Cọc Kề Bông

Tác Giả: Đ Thành

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 08:17

hiu b i mà khóc v i nhau. L i thêm tí ng c c kè nh ch c vào tai “ h t v , h t v “ , tay nào cũng nhão c ng i. Làm qu n qu t, c a c i b ch n h t tay trên, h đ em bán chia nhau, b o tù ph i tr n máu nên b ng luôn b đ ói, thèm m i th linh tinh. Đi lao đ ng, hái rau tàu bay, sâm đ t, tai t ng, c i tr i, lá giang mà d u nh mè o d u c t. B tr m cái ngô hay l y c khoai cũng nhai ng u nhai nghi n ăn s ng vì s b b t ăn đ on.

B n v binh h m h m ch c gi t, chúng h c h c vì bom B-52 đã gi t s ch gia đình chúng nên gi trút oán h n lên nhóm tù. i lâu, th ng nào cũng vêu vao, xanh o t xà lai, g p gì ch p ăn n y: chu t, b , c c kè, th n l n, d nhũ, mong có chút ch t nh y đ nuôi s ng b n thân.

B n tù s ng gi a nhau âm th m, ch u đ ng. Có anh ch ng bi t b ng cách nào nh n đ c tin v y u, con đau, anh b n làm đ n xin v thăm nuôi con v và l y danh d s tr l i s ng đ i tù ti p. Nh ng ng i nhân danh r t nhân đ o song t kh c l i xin. Anh b n n i điên gi a t i la hét, lòi t tên tr ng tr i đ n t t t ra ch i và thách b n ch t anh đi. N i tuy t v ng đã làm cho anh không còn nh n ra e s gì n a.

C tr i nh n nháo lên, ai cũng lo anh s b đ a đi cùm và v t vào conex đ tr a tr a b n v binh đi ăn c m v thi nhau nh t đá xanh ném đùng đùng vào cho nhĩ tai v bung, m t nh máu m i h gi n. May sao anh không b b n, mà c tr i đã b b t ph i đầu n m yên đó, n u nhà nào ch y ra thì súng s x vào vô t i v . B n cán gáo hò vài nhà c m t ng i, ph i m c toàn áo lá và qu n đùi, dù tr i vào lúc cu i năm l nh n t th t, h p cùng v i v sinh vũ trang súng AK, xông vào anh b n trói l i đ đ c tiêm m t mũi thu c mê cho ng và khiêng anh v nhà lán chia nhau gi l y anh su t đ em.

Ng i chi n binh b i tr n n m n c lên t ng ch p và t nh đ n ch có khóc t t e. Anh em tù khuyên răn mãi, anh m i thuyên gi m và dĩ nhiên t i sau c tr i b t p trung đ nghe ki m đi m và nh n l i ch i tr m ch i l p c a các c p ch huy tù. Anh em c m thông n i đau c a t ng ng i mà m h tin s có m t ngày đ n phiên mình cũng n i khùng nh anh b n.

T đ ó cái tí ng c c kè nh i b n tù “ h t v , h t v “ coi nh là b n án t hình cho ch ng lo i nó. B n tù đ ói quá, thi u ch t s , nên g p đầu là ví b t l t da, n ng s và ăn ngon lành. C c kè tr n m t tí t, ph n đ b o toàn s s ng, ph n không dám nh o kêu “ B c K , B c K “ vì s AK c a b n v binh, ph n l i e các b tù tóm đ c làm món ăn c i thi n.

Con Cóc Kề Bông

Tác Giả: Đ& Thành

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 08:17

Ch&ng m&y ch&c toàn tr&i tù không còn m&t đ&ng sinh v&t nào c&, k& luôn r&n rít, b&ng&a, cào cào hay chu&t nhà, chu&t đ&ng, gi&n... Ông nghĩ l&i k& ni&m cũ mà th&y còn ghê. Ch&n ch&n nh& v&a m&i đây thôi, có khi ch&t th&y đuôi m&t ngân ng&n n&c. Ông th&ng b&n đã vùi thây bên ngoài vòng rào khu tù c&i t&o, v& con lên cũng không cho ra thăm, nh&ng ng&i ch&t t&i ch&t nh&c mà đ&n v& con cũng t&i ph&n bu&n lòng.

Chuy&n con ng&i i ăn h&m bà l&ng các con v&t đâu có gì l&, h&i & bán đ&o Cam Ranh, dù g&o s&n, th&t nhi&u, b&n lính c&a ông v&n dùng c&ng đ&a làm thông l&ng đi b&t c&c k&, k&nhông. Các em đua nhau đem v& ch&n lo&i r&u u đ& cao ngâm đ& làm món đ&a cay v&i ý t&ng là u&ng vào đ& đ&c làm b&c vua “nh&t đ& l&c giao sinh ngũ t&”. Ch& t&i các ch& v& lính, đã m&t nhòai ng&i vì lữ nhóc m&i ngày l&i còn g&p c&nh “đang khi l&a réo c&m sôi, con thì đòi bú ch&ng đòi tòm tem”. Có ch& g&p ông đã s&t s&t k& t&i anh, ông ph&i g&i đàn em lên đ& khuyên h& đ&ng đ&n nghe l&i bàn mà hành h& v& con nhà.

Bây gi&, cu&c c& đã ng& nghiêng, chông chênh t&t c& r&i. K&n thua tr&n r&u rĩ th&i lên, nh&ng gi& thân yêu đ&u m&t s&ch. Ng&i ngày x&a b& v&ng đi các n&i, k& v& quê, ng&i kinh t& m&i, l&i có anh ch&t ch& quê, nháo nhác nh& b&y gà m&t &, lo&n x& nh& b&y ong b& phá m&t. Ông nghĩ không bi&t bao gi& l&i có m&t l&n s&ng v&i nhau nh& đ&o x&a.

Gia đình ông l&i b& quê h&ng đi ăn nh& & t&m. Đêm năm canh thao th&c nh& nhà. Nh& v& m&t n&i đ&ng b&ng có con kinh l&n l& ch&y mạnh, n&c phù sa đ& qu&ch đ&i chân v&t con đ&. Nh& m&m núi cao chi&u s&ng mù gi&ng che kín. Nh& con đ&ng sáng tinh s&ng bóng áo tr&ng đ&n tr&ng. Nh& kinh đô mù mù gi&ng hò Nam Ai r&c Hu&. Nh& Nha Trang song bi&n đ&p đ&nh, núi cô Tiên n&m dài ra t&n mép n&c. Nh& vô cùng, nh& da di&t bu&n t&nh.

Đã v&y, cái con qu& c&c k& l&i khua ông v&i l&i c&m canh “nh& nhà, nh& nhà” tê bu&t. Ông không có can đ&m gi&t nó đi, nh&ng ông mong sao nó đ&ng kh&i l&i n&i ông v& nh&ng tình nghĩa cũ. Ông mu&n bi&n b&ch v&i nó: c&c k& &, n&u mà có th&ng tao thì mà làm &n đ&ng nh&c v&i tao n&i kh& xa quê. Vì mà nh&c t&i quê, tao l&i nh&c nh& vì không gi& đ&c n&c. Chúng mình có khác gì nhau, gi& đ&u đ&i màu bông đ& mong đ&c s&ng còn. Mà làm b&n v&i c& cây còn tao vùi đ&u vào luy&n t&c.

Đó là lý do ông c& thích ch&n sau v&n n& đ& th& th& thù thì v&i khóm rau, cây c&nh cho quên. Ông âu y&m nói năng, thăm h&i c&ng rau hay đ&a hoa, t&a nh& tâm s& v&i ng&i tình. Vì ông th&y ít ra nh&ng th& đó còn th&c h&n nhi&u món khác. Và chi&u nay ông l&i ra v&n n& sau r&t s&m. Bà v& th&y ông d&ng d&ng, đem v&i ra bát chè xanh to & và ng&i bên c&nh ông.

Con Cóc Kè Bông

Tác Giả: Đ& Thành

Thứ Sáu, 17 Tháng 2 Năm 2012 08:17

L& n đ& u tiên, ông tr& nh tr& ng rút ra tách con m& i bà u& ng đ& nghe ch& t chất ng& m vào h& n, r& i sau đó là v& ng& t c& a trà th& m đ& m n& i c& h& ng. Bu& i chi& u qua đ& n, lo& t xo& t con c& c k& ch& y v& i chui vào đám lá v& ng v& i d& i sân...